

го направило още по-опитенъ. Сношенията му съ видни ромънски търговци го накарали да поизтънчи маниеритъ си и да се носи по-елегантно. Съ познаването на френския езикъ правѣлъ впечатление на образованъ челоувѣкъ, а и по природа ималъ бистъръ умъ, та е правѣлъ впечатление на разсѣдливъ мжжъ. Отъ вънкашността и облѣклото му може да се сѣди, че е ималъ развитъ естетиченъ вкусъ“. Прѣзъ 1875 год. той намислилъ да се задоми, но вмѣсто съ избраницата — още отъ дѣтинство, — на неговото сърдце, той се сгодилъ за С. Каракашева, обаче на-скоро развалилъ годежътъ, било подъ впечатлението на единъ сънъ — явилъ му се насънѣ баща му и му правилъ упрѣкъ за измѣната спрямо Еленка, било подъ влияние на собствено разкаяние. Въ тия минути на вътрѣшна борба, Кирилъ Д. Аврамовъ се разболѣва, а изоставената годеница, унижена въ своето достойнство, се отровила. Тия обстоятелства сж подѣйствували потресно върху неговата душа и той дълго врѣме се е намиралъ подъ нравствената тежестъ на своята постѣпка и потърсилъ разтуха въ разгулния животъ... Слѣдъ врѣме Аврамовъ потърсилъ избраницата на своето сърдце, оженилъ се за нея и живѣлъ щастливо.

К. Д. Аврамовъ се отличавалъ съ твърда воля и постоянни убѣждения. Безъ да взема активно участие въ нашитѣ политически борби, той се числѣлъ къмъ либералната партия. Прѣзъ 1889 год. той е билъ избранъ за народенъ прѣдставителъ. Въ послѣднѣо врѣме търговскитѣ му операции се бѣха разширили, но здравето му започна да се разклаща, особно слѣдъ като въ 1901 год. се помина съпругата му: отъ день на день той започва да отпада: душевна тѣга го сломя и въ 1904 год. скоропостижно прѣминалъ къмъ другия свѣтъ.

Прѣживѣ К. Д. Аврамовъ е лѣлѣялъ въ душата си идеята да направи съ срѣдствата си нѣщо за